

Smlouva
o sociálním zabezpečení
mezi
Českou republikou
a
Tuniskou republikou

Česká republika
a
Tuniská republika
(dále jen „smluvní státy“)

vedeny přáním upravit vzájemné vztahy mezi oběma státy (dále jen „smluvní státy“) v oblasti sociálního zabezpečení, se dohodly takto:

ČÁST I
Všeobecná ustanovení

Článek 1

Definice

1) Pro účely této Smlouvy výraz:

1. „*právní předpisy*“

znamená zákony, nařízení a jiné obecně závazné právní předpisy týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 2 této Smlouvy;

2. „*příslušný úřad*“

znamená ministerstvo nebo jiný odpovídající orgán, do jehož kompetence náleží oblast sociálního zabezpečení upravovaná touto Smlouvou;

3. „*instituce*“

znamená orgán, kterému přísluší provádění právních předpisů v rozsahu uvedeném v článku 2 této Smlouvy;

4. „*příslušná instituce*“

znamená orgán, k jehož tíži jsou poskytovány dávky;

5. „*bydliště*“

znamená trvalé bydliště nebo obvyklý pobyt mající charakter dlouhodobosti, stálosti;

6. „*pobyt*“

znamená pobyt dočasný krátkodobý;

7. „*občan*“

znamená osobu se státním občanstvím České republiky nebo Tuniské republiky;

8. „*uprchlík*“

má význam, který mu stanoví článek 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, podepsané v Ženevě 28. července 1951 a článek 1 odst. 2 Protokolu o právním postavení uprchlíků z 31. ledna 1967.

9. „osoba bez státní příslušnosti“

má význam, který mu stanoví článek 1 Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti, podepsané v New Yorku 28. září 1954.

10. „území“

znamená:

pokud jde o Českou republiku: území České republiky,

pokud jde o Tunisko: území Tuniské republiky;

11. „výdělečně činná osoba“

znamená osobu zaměstnanou, samostatně výdělečně činnou nebo osobu, která je za takovou považována podle právních předpisů smluvního státu;

12. „rodinný příslušník“

znamená osobu takto určenou podle právních předpisů smluvního státu, k jehož tíži mají být poskytnuty dávky;

jestliže tyto právní předpisy nerozlišují mezi rodinnými příslušníky a jinými osobami, považují se za rodinné příslušníky manžel nebo manželka a nezaopatřené děti;

13. „doby pojištění“

znamená doby přispívání nebo doby činnosti tak, jak jsou definovány nebo uznávány právními předpisy, podle nichž byly získány, jakož i doby postavené na roveň dobám pojištění;

14. „dávky“

znamená peněžité i věcné dávky poskytované v odvětvích sociálního zabezpečení uvedených v článku 2 této Smlouvy;

15. „peněžité dávky“, „důchody“ a „renty“

znamená všechny peněžité dávky, důchody nebo renty, včetně všech jejich částí a všechna zvýšení, přídavky, vyrovnávací částky a příplatky, jakož i jednorázové platby a úhrady;

16. „věcné dávky“

znamená zdravotní péči a další jiné než peněžité dávky a služby;

17. „přídavky na děti“

znamená pravidelně se opakující peněžité dávky přiznávané zpravidla podle počtu dětí, jejich stáří nebo příjmu rodiny s dětmi;

18. „pohřebné“

znamená jednorázovou peněžitou dávkou poskytovanou při úmrtí s výjimkou kapitálové dávky po zemřelém;

19. „dávky v nezaměstnanosti“

znamená peněžité dávky poskytované za účelem zabezpečení uchazečů o zaměstnání ve smyslu právních předpisů každého ze smluvních států;

20. „nepříspěvkové dávky“

znamená dávky, jejichž poskytování není závislé na placení příspěvků.

2) Ostatní výrazy v této Smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2

Věcný rozsah

1) Tato Smlouva se vztahuje na právní předpisy týkající se následujících odvětví:

1. dávky v nemoci a mateřství,
2. dávky při invaliditě,
3. dávky ve stáří,
4. dávky pozůstalostní,
5. dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
6. pohřebné,
7. dávky v nezaměstnanosti,
8. přídavky na děti.

2) Právními předpisy ve smyslu odstavce 1 tohoto článku jsou zejména:

1. v České republice právní předpisy o:

- 1.1. nemocenském pojištění,
- 1.2. zdravotním pojištění,
- 1.3. důchodovém pojištění,
- 1.4. státní sociální podpoře, pokud jde o přídavky na děti, porodné a pohřebné,
- 1.5. pracovních vztazích, pokud jde o úpravu odpovědnosti za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- 1.6. zaměstnanosti, pokud jde o dávky v nezaměstnanosti;

2. v Tuniské republice právní předpisy o:

- 2.1. dávkách v nemoci a mateřství,
- 2.2. odškodnění při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- 2.3. dávkách z pojištění pro případ invalidity, stáří a pozůstalých,
- 2.4. pojištění pro případ úmrtí,
- 2.5. přídavicích na děti,
- 2.6. režimu ochrany pracovníků, kteří ztratili zaměstnání z ekonomických nebo technologických důvodů,
- 2.7. dávkách sociálního zabezpečení vztahujícím se na státní zaměstnance.

3) Tato Smlouva se rovněž vztahuje na veškeré právní předpisy měnící, doplňující nebo nahrazující právní předpisy uvedené v předchozích odstavcích tohoto článku. Na právní předpisy zavádějící nové odvětví sociálního zabezpečení nebo rozšiřující stávající odvětví sociálního zabezpečení na nové kategorie oprávněných osob se bude vztahovat pouze po dohodě příslušných úřadů.

Článek 3

Osobní rozsah

1) Tato Smlouva se vztahuje na osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům uvedeným v článku 2 této Smlouvy, které jsou občany jednoho ze smluvních států, stejně jako na uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti bydlící na území jednoho ze smluvních států, a na jejich rodinné příslušníky.

2) Česká republika s ohledem na své závazky plynoucí pro ni z rozsudku Soudního dvora Evropské unie v případě GOTTARDO (č. C-55/00) bude tuto Smlouvu uplatňovat bez rozlišení státní příslušnosti na občany Evropské unie. Avšak uplatňování tohoto rozsudku nezakládá pro tuniskou stranu jiné povinnosti než ty, které předepisuje vzájemná správní pomoc poskytovaná za tímto účelem tuniskou stranou, jež se bude týkat jen těch kategorií osob a/nebo dávek, na něž se vztahuje osobní a/nebo věcný rozsah Smlouvy.

Článek 4

Rovnost nakládání

1) Nestanoví-li tato Smlouva dále jinak, osoby uvedené v článku 3 odstavci 1 této Smlouvy, které pobývají nebo bydlí na území jednoho ze smluvních států, mají povinnosti a požívají výhod vyplývajících z právních předpisů tohoto smluvního státu za stejných podmínek, jako jeho občané.

2) Je-li vznik určitého práva či povinnosti vázán u občanů smluvního státu na splnění určité podmínky, musí tato podmínka být splněna i osobami uvedenými v článku 3 odstavci 1 této Smlouvy.

Článek 5

Stejné posuzování skutečností

Nestanoví-li tato Smlouva jinak, pak jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu právní účinky připisovány existenci některých skutečností nebo událostí, přihlíží tento smluvní stát k podobným skutečnostem nebo událostem, které nastaly v druhém smluvním státě tak, jako by k nim došlo na území prvního smluvního státu.

Článek 6

Sčítání dob pojištění

Je-li pro vznik, trvání či obnovení nároku na dávku podle právních předpisů některého ze smluvních států potřebná určitá doba pojištění, přihlédnou příslušná instituce tohoto smluvního státu i k dobám obdobného nepřekrývajícího se pojištění získaného podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 7

Export dávek

1) Nestanoví-li tato Smlouva jinak, dávky nesmějí být zamítnuty, kráceny, měněny, zastaveny nebo odňaty z důvodu, že osoba pobývá nebo bydlí na území druhého smluvního státu.

2) Dávky jsou rovněž vypláceny na území třetího státu za stejných podmínek jako vlastním občanům smluvního státu, kteří pobývají nebo bydlí na území třetího státu; přitom jsou respektovány mezinárodní smluvní závazky obou smluvních států v oblasti sociálního zabezpečení.

ČÁST II

Určení příslušných právních předpisů

Článek 8

Všeobecné pravidlo

Nestanoví-li články 9 a 10 této Smlouvy jinak, na osoby výdělečně činné na území jednoho ze smluvních států se vztahují, pokud jde o tuto činnost, právní předpisy toho smluvního státu, na jehož území je výdělečná činnost vykonávána.

Článek 9

Zvláštní pravidla

1) Osoba zaměstnaná na území smluvního státu podnikem, pro který obvykle pracuje, a která je vyslána tímto podnikem na území druhého smluvního státu, aby tam pro tento podnik provedla určenou práci, nadále podléhá právním předpisům prvního smluvního státu za předpokladu, že očekávané trvání této práce nepřekračuje 36 měsíců, a že není vyslána, aby nahradila jinou osobu, která dovršila dobu svého vyslání. Pro účely tohoto odstavce se zaměstnavatel a jeho dceřiná společnost nebo pobočka, tak jak jsou definovány v právních předpisech smluvního státu, odkud byl pracovník vyslán, považují za jednoho a téhož zaměstnavatele za předpokladu, že by zaměstnání na území druhého smluvního státu bylo pojištěno podle právních předpisů smluvního státu, odkud byl pracovník podle této Smlouvy vyslán.

2) Osoba obvykle samostatně výdělečně činná na území jednoho smluvního státu, která vykonává svou samostatnou výdělečnou činnost ve druhém smluvním státě, nadále podléhá právním předpisům prvního smluvního státu za předpokladu, že očekávané trvání této činnosti nepřekračuje 24 měsíců.

3) Osoba, která je členem posádky, která cestuje nebo létá pro podnik provádějící na svůj nebo cizí účet mezinárodní přepravu osob nebo zboží, podléhá právním předpisům smluvního státu, na jehož území má tento podnik sídlo. Nicméně

- osoba zaměstnaná pobočkou nebo stálým zastoupením, které má tento podnik na území druhého smluvního státu, než má své sídlo, podléhá právním předpisům smluvního státu, kde se nachází pobočka nebo stálé zastoupení;

- osoba zaměstnaná převážně na území toho smluvního státu, ve kterém bydlí, podléhá právním předpisům tohoto smluvního státu, i když podnik, který ji zaměstnává, nemá na území tohoto smluvního státu ani sídlo ani pobočku nebo stálé zastoupení.

4) Státní úředníci a osoby za takové považované vyslaní jedním smluvním státem na území druhého smluvního státu podléhají právním předpisům prvního smluvního státu.

5) Osoba, která vykonává svou činnost na palubě námořní lodi nikoli jen přechodně, podléhá právním předpisům smluvního státu, pod jehož vlajkou loď pluje.

Osoba zaměstnaná při nakládce a vykládce, jakož i při opravách lodí nebo ve službách dozoru v přístavu, podléhá právním předpisům státu, ve kterém se nachází daný přístav.

Článek 10

Zvláštní ustanovení pro personál diplomatických misí a konzulárních úřadů a služební personál těchto misí a úřadů

Diplomaté, členové diplomatického sboru a konzulárního zastoupení, jakož i osoby zaměstnané v jejich službách, podléhají ustanovením Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961 a Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.

Článek 11

Výjimky

Na společnou žádost zaměstnané osoby a jejího zaměstnavatele nebo na žádost osoby samostatně výdělečně činné příslušné úřady smluvních států nebo jimi pověřené orgány mohou po společné dohodě učinit výjimky z ustanovení článků 8 až 10 této Smlouvy.

Část III

Zvláštní ustanovení pro jednotlivé kategorie dávek

Kapitola první

Nemoc a mateřství

Článek 12

Poskytování dávek

1) Osoba, která má podle právních předpisů jednoho smluvního státu nárok na dávky, obdrží na území druhého smluvního státu:

- při pobytu na území druhého smluvního státu věcné dávky poskytované institucí tohoto druhého smluvního státu podle jeho právních předpisů, jako kdyby v něm byla pojištěna; tyto dávky jsou poskytnuty pouze v případě, že zdravotní stav osoby tyto dávky okamžitě vyžaduje, a jen v rozsahu nutném a neodkladném, pokud není v této Smlouvě stanoveno jinak;

- peněžité dávky přímo od příslušné instituce podle právních předpisů, které provádí.

2) Osobě ve smyslu článku 9 odstavce 1 a 2 této Smlouvy jsou na území smluvního státu, na jehož území byla vyslána, poskytnuty věcné dávky v rozsahu, v jakém jsou poskytovány pojištěncům tohoto smluvního státu. To platí i pro dobu, po kterou bylo této osobě s použitím článku 11 této Smlouvy vyslání prodlouženo.

3) Pobývá-li zaměstnanec podniku mezinárodní dopravy v rámci výkonu činnosti na území druhého smluvního státu, jsou mu poskytnuty věcné dávky v rozsahu nutném a neodkladném dle právních předpisů státu pobytu.

4) Státním úředníkům a osobám za takové považované, kteří jsou vyslaní jedním smluvním státem na území druhého smluvního státu, budou v rámci výkonu činnosti na území druhého smluvního státu poskytovány věcné dávky v rozsahu nutném a neodkladném dle právních předpisů státu pobytu.

5) Osobě, která vykonává svou činnost na palubě námořní lodi nikoli jen přechodně, budou poskytnuty věcné dávky v rozsahu nutném a neodkladném dle právních předpisů státu pobytu.

6) Se souhlasem příslušné instituce mohou být věcné dávky na území druhého smluvního státu poskytnuty i nad nutný a neodkladný rozsah stanovený ve smyslu odstavce 1 tohoto článku.

7) Poskytnutí protetických a zdravotních pomůcek a jiných věcných dávek větší hodnoty, jejichž seznam je uveden v příloze Správního ujednání podle článku 34 této Smlouvy, podléhá, s výjimkou nutných a neodkladných případů, schválení příslušné instituce.

Článek 13

Poskytování věcných dávek poživatelům důchodů nebo rent

1) Osoby pobírající důchod nebo rentu podle právních předpisů obou smluvních států podléhají právním předpisům o zdravotním pojištění toho smluvního státu, na jehož území mají bydliště.

2) Osobám pobírajícím důchod nebo rentu podle právních předpisů pouze jednoho smluvního státu, které mají bydliště na území druhého smluvního státu, se věcné dávky poskytují podle právních předpisů státu bydliště, jako by pobíraly důchod podle jeho právních předpisů. Tyto věcné dávky jsou poskytovány k tíži příslušné instituce smluvního státu, který vyplácí důchod nebo rentu. Dotčené osoby jsou pojištěnci příslušné instituce posledně uvedeného smluvního státu.

Článek 14

Úhrady mezi institucemi

1) Příslušná instituce jednoho smluvního státu uhradí instituci druhého smluvního státu náklady věcných dávek poskytnutých podle článků 12 a 13 této Smlouvy, s výjimkou správních nákladů.

2) Výše nákladů určená k úhradě příslušnou institucí je stanovena institucí, která dávky poskytla; tato částka odpovídá tarifům, které tato instituce používá pro vlastní pojištěnce.

3) Technické otázky hrazení nákladů dohodnou příslušné úřady ve Správním ujednání podle článku 34 této Smlouvy.

Kapitola druhá

Důchod invalidní, starobní a pozůstalostní

Oddíl 1 - společná ustanovení

Článek 15

Doby pojištění ve třetím státě

Při použití článku 6 této Smlouvy přihlédnou příslušná instituce smluvního státu rovněž k dobám pojištění získaným podle právních předpisů třetího státu, s nímž je tento smluvní stát vázán mezinárodním právním předpisem o sociálním zabezpečení obsahujícím ustanovení o sčítání dob pojištění.

Článek 16

Výpočet dávek

1) Jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlednutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, stanoví příslušná instituce prvního smluvního státu dávku výlučně na základě dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů a rovněž podle pravidel výpočtu stanovených v odstavci 2, písmena a) a b) tohoto článku.

2) Pokud nárok na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu může vzniknout pouze s přihlednutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, případně i třetího státu ve smyslu článku 15 této Smlouvy, pak příslušná instituce prvního smluvního státu:

- a) stanoví nejprve teoretickou výši dávky, která by náležela v případě, že by všechny doby pojištění byly získány podle právních předpisů, které provádí; tato celková doba nemůže přesáhnout maximální dobu případně požadovanou k získání plné dávky;
- b) poté, na základě teoretické výše určené podle odstavce 2 písmeno a) tohoto článku, stanoví skutečnou výši dávky podle poměru délky dob pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí, k celkové době pojištění uvedené v písmenu a).

Jestliže se podle právních předpisů jednoho smluvního státu výpočet dávky podle tohoto odstavce provádí na základě indexovaného a zprůměrovaného platu nebo příjmu, příslušná instituce vezme v úvahu platy nebo příjmy dosažené v dobách pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí. Tato instituce bude tento plat nebo příjem – indexovaný a zprůměrovaný – považovat za dosažený v dobách pojištění, k nimž přihlíží při stanovení teoretické výše dávky.

3) Oprávněná osoba bude mít nárok na vyšší z dávek vypočtených podle odstavců 1 a 2 tohoto článku od příslušné instituce každého ze smluvních států.

Článek 17

Přihlížení k rodinným příslušníkům

Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí výše dávek na počtu rodinných příslušníků, přihlédne příslušná instituce tohoto smluvního státu také k rodinným příslušníkům bydlícím na území druhého smluvního státu.

Článek 18

Doby kratší než jeden rok

1) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu dvanácti měsíců a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, instituce tohoto smluvního státu dávku nepřizná. Tuto dobu započte příslušná instituce druhého smluvního státu, jako by se jednalo o dobu pojištění získanou podle jeho právních předpisů.

2) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů ani jednoho ze smluvních států dvanácti měsíců a nárok na dávku proto nevznikne v žádném z nich, započte všechny tyto doby instituce toho smluvního státu, podle jehož právních předpisů by součtem těchto dob byla potřebná doba pojištění splněna. Pokud by takto byla splněna podmínka nároku na dávku v obou smluvních státech, započte všechny doby jen instituce toho smluvního státu, podle jehož právních předpisů byla získána doba delší.

Článek 19

Pravidla při souběhu dávek

1) Ustanovení právních předpisů jednoho smluvního státu o krácení, pozastavení či odnětí dávek v případech jejich souběhu s jinými dávkami či příjmem z výdělečné činnosti nebo z důvodu výkonu takové činnosti se uplatňují též ve vztahu k příjemcům dávek získaných podle právních předpisů druhého smluvního státu nebo osobám majícím příjem či vykonávajícím výdělečnou činnost mimo území prvního smluvního státu.

2) Pravidlo o krácení, pozastavení či odnětí dávek podle odstavce 1 tohoto článku neplatí pro souběh dávek stejného druhu při invaliditě, ve stáří, pozůstalostních a při pracovních úrazech a nemocech z povolání poskytovaných příslušnými institucemi obou smluvních států.

3) Pokud by mělo být současně uplatněno krácení dávek podle právních předpisů obou smluvních států v případě souběhu dávek různého druhu, provede se krácení pouze v rozsahu poloviny krácení prováděného podle právních předpisů každého ze smluvních států.

4) Příslušné úřady smluvních států mohou ve vztahu k příjemcům dávek omezit použití ustanovení právních předpisů o krácení, pozastavení či odnětí dávek v případě jejich souběhu podle předchozích odstavců nebo zcela vyloučit jejich uplatnění.

Článek 20

Postupné přiznání dávky

1) Žádost o dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu se považuje za žádost o odpovídající dávku podle právních předpisů druhého smluvního státu. To však

neplatí, pokud žadatel výslovně požaduje, aby přiznání dávky ve stáří podle právních předpisů jednoho smluvního státu bylo odloženo.

2) Jestliže osoba požádá o přiznání dávky podle právních předpisů pouze jednoho ze smluvních států, dávka se přizná v souladu s ustanoveními článku 16 této Smlouvy.

Článek 21

Konverze na starobní důchod

Invalidní důchod se, v případě potřeby, přemění na starobní důchod, za podmínek stanovených v právních předpisech smluvního státu, podle kterých je poskytován, v souladu s ustanoveními této kapitoly.

Oddíl 2 - zvláštní ustanovení

Článek 22

Používání právních předpisů České republiky

Podmínkou vzniku nároku na invalidní důchod osobám, které pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý před dosažením osmnácti let věku nebyly účastny pojištění po potřebnou dobu, je trvalý pobyt na území České republiky.

Článek 23

Používání právních předpisů Tuniské republiky

1) Doby pojištění a odvedené příspěvky v rámci tuniského doplňkového systému nejsou brány v úvahu při stanovování doby pojištění.

2) Příplatek z důvodu invalidity vyplácený jako doplněk k důchodovému pojištění při invaliditě vypočítávanému podle článku 16 této Smlouvy může být krácen v poměru k pojistným obdobím, která byla brána v úvahu pro výpočet dílčího důchodu.

Kapitola třetí

Pracovní úrazy a nemoci z povolání

Článek 24

Obecné ustanovení

Pro poskytování dávek v případě pracovních úrazů a nemocí z povolání platí analogicky ustanovení o dávkách v nemoci a mateřství, důchodech invalidních, starobních a pozůstalostních, jakož i následující články.

Článek 25

Poskytování peněžitých dávek

Dávky v případě pracovního úrazu a nemoci z povolání poskytuje příslušná instituce toho smluvního státu, jehož právním předpisům podléhala osoba v době pracovního úrazu nebo v době, kdy naposledy vykonávala činnost mající za následek vznik nemoci z povolání. Instituce druhého smluvního státu poskytuje jen takové dávky, jež by byla povinna poskytovat podle právních předpisů tohoto smluvního státu a této Smlouvy v případě úrazů a nemocí z obecných příčin.

Článek 26

Expoziční doba

Stanoví-li právní předpisy jednoho smluvního státu, že se dávky pro nemoc z povolání poskytují, jen když činnost, která nemoc může způsobit, byla vykonávána po určitou minimální dobu, pak příslušná instituce tohoto smluvního státu přihlíží - pokud je to nezbytné - k dobám vykonávání takové činnosti, během kterých pro ni platily právní předpisy druhého smluvního státu.

Článek 27

Zhoršení nemoci z povolání

1) Jestliže osoba, která pobírala nebo pobírá dávky pro nemoc z povolání k tíži příslušné instituce jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě činnost, která podle jeho právních předpisů může také způsobit nemoc z povolání stejné povahy nebo ji zhoršit, uplatňují se následující pravidla:

- a) dávky poskytuje nadále instituce prvního smluvního státu podle jeho právních předpisů bez přihlédnutí ke zhoršení nemoci
- b) příslušná instituce druhého smluvního státu poskytne dávku ve výši rozdílu mezi dávkou náležející po zhoršení nemoci a dávkou, kterou by byla povinna poskytovat podle svých právních předpisů před zhoršením nemoci.

2) Jestliže osoba uvedená v odstavci 1 tohoto článku nevykonávala ve druhém státě činnost schopnou způsobit nebo zhoršit nemoc z povolání, za kterou náleží dávka, zhoršení nemoci jde k tíži instituce prvního smluvního státu podle právních předpisů, které provádí.

Kapitola čtvrtá

Pohřebné

Článek 28

Poskytování pohřebného

S výhradou článku 6 této Smlouvy se nárok na pohřebné posuzuje výlučně podle právních předpisů každého ze smluvních států.

Kapitola pátá

Nezaměstnanost

Článek 29

Zvláštní ustanovení pro sčítání dob pojištění

1) Podmínkou sčítání dob pojištění pro uplatnění nároku na dávku vůči instituci smluvního státu, jehož právním předpisům nezaměstnaný naposledy podléhal, je, že v posledních 12 měsících před uplatněním nároku na dávku se na něj nejméně po dobu 26 týdnů vztahovaly právní předpisy o dávkách v nezaměstnanosti tohoto smluvního státu.

2) Podmínka minimální doby 26 týdnů stanovená v předchozím odstavci neplatí pro ty nezaměstnané osoby, jejichž zaměstnání dohodnuté na delší než uvedenou dobu skončilo bez jejich zavinění dříve, nebo mají bydliště na území smluvního státu, podle jehož právních předpisů uplatňují nárok na dávku.

Článek 30

Poskytování dávek

1) Dávky v nezaměstnanosti podle právních předpisů smluvního státu jsou vypláceny příslušnou institucí za předpokladu, že oprávněná osoba bude splňovat podmínky předpisů o pobytu cizinců, bude k dispozici příslušné instituci a bude splňovat další podmínky pro pobírání dávek stanovené pro občany bydlící v tomto státě.

2) Pro stanovení výše dávky bere příslušná instituce smluvního státu v úvahu pouze výdělky z naposledy vykonávané činnosti této osoby na území tohoto státu v souladu s právními předpisy, které provádí.

3) Doba vyplácení dávek v nezaměstnanosti příslušnou institucí jednoho smluvního státu se sníží o dobu, po kterou osoba pobírala tyto dávky od instituce druhého smluvního státu v průběhu posledních dvanácti měsíců před uplatněním nároku na dávky vůči příslušné instituci prvního smluvního státu.

Článek 31

Přihlížení k rodinným příslušníkům

Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí výše dávek na počtu rodinných příslušníků, přihlédně příslušná instituce tohoto smluvního státu také k rodinným příslušníkům bydlícím na území druhého smluvního státu.

Článek 32

Vyloučení exportu dávek

Dávky v nezaměstnanosti se do druhého smluvního státu ani do třetích států nevyplácejí.

Kapitola šestá
Porodné a přídávky na děti

Článek 33

Poskytování porodného a přídávků na děti

S výhradou článku 6 této Smlouvy se nárok na porodné a přídávky na děti posuzuje výlučně podle právních předpisů každého ze smluvních států.

ČÁST IV

Různá ustanovení

Článek 34

Úkoly příslušných úřadů

Příslušné úřady smluvních států stanoví postupy a opatření k provádění této Smlouvy.

Příslušné úřady zejména:

- a) sjednají správní ujednání k používání této Smlouvy;
- b) sdělí si veškeré informace o změnách právních předpisů, které by mohly ovlivnit provádění této Smlouvy;
- c) označí styčná místa k ulehčení styku mezi institucemi smluvních států.

Článek 35

Administrativní spolupráce

Příslušné úřady a instituce smluvních států si při provádění této Smlouvy navzájem poskytují bezplatnou pomoc, jako by se jednalo o provádění jejich vlastních právních předpisů.

Článek 36

Lékařské prohlídky

1) U osob, které pobývají nebo bydlí na území druhého smluvního státu, se lékařské prohlídky, lékařské kontroly nebo návštěvy odborného lékaře provádějí na žádost příslušné instituce institucí místa pobytu nebo bydliště v souladu s postupy stanovenými ve správním ujednání ve smyslu článku 34 této Smlouvy. Vzniklé náklady hradí příslušná instituce, s výhradou nákladů za prohlídky, kontroly nebo návštěvy, které jsou provedeny v zájmu institucí obou smluvních států, a které hradí instituce místa pobytu.

2) Instituce jednoho smluvního státu na recipročním základě uznávají dokumenty vystavené institucemi druhého smluvního státu, nicméně posouzení zdravotního stavu nebo

stupně invalidity provádí pouze instituce toho smluvního státu, která je příslušná pro přiznání dávek.

3) Technické otázky hrazení nákladů podle odstavce 1 tohoto článku dohodnou příslušné úřady ve správním ujednání podle článku 34 této Smlouvy.

Článek 37

Osvobození od poplatků a ověřování

1) Veškeré osvobození nebo snížení správních poplatků, kolkovného, soudních poplatků nebo registračních poplatků pro požadované listiny a dokumenty, které je stanoveno v právních předpisech některého ze smluvních států, platí rovněž pro listiny a dokumenty předkládané při provádění právních předpisů druhého smluvního státu nebo této Smlouvy.

2) Veškeré listiny, dokumenty a jiné úřední doklady předkládané při provádění této Smlouvy jsou osvobozeny od ověřování a všech podobných formalit.

Článek 38

Jednací jazyky

1) Úřady, instituce a soudy jednoho smluvního státu nesmějí odmítnout podání nebo jiné jim zaslané písemnosti z důvodu, že jsou sepsány v úředním jazyce druhého smluvního státu nebo v anglickém či francouzském jazyce.

2) Při provádění této Smlouvy mohou úřady, instituce a soudy smluvních států jednat přímo mezi sebou a se zúčastněnými osobami nebo jejich zástupci, a to v úředních jazycích smluvních států nebo v anglickém či francouzském jazyce.

Článek 39

Žádosti, prohlášení a opravné prostředky

Žádosti, prohlášení a opravné prostředky, které mají být podle právních předpisů jednoho smluvního státu podány úřadu, soudu nebo instituci v určité lhůtě, se považují za přípustné, jestliže během stejné lhůty byly podány u úřadu, soudu nebo instituce druhého smluvního státu. V takovém případě dotyčný úřad, soud nebo instituce bezodkladně předá tyto žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky úřadu, soudu nebo příslušné instituci prvního smluvního státu buď přímo, nebo prostřednictvím styčných míst dotčených smluvních států. Datum, k němuž byly tyto žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky podány u úřadu, soudu nebo instituce druhého členského státu se považuje za datum podání u úřadu, soudu nebo příslušné instituce, která o nich má rozhodnout.

Článek 40

Převod částek splatných podle Smlouvy

Platby do druhého smluvního státu vyplývající z provádění této Smlouvy se uskutečňují ve volně směnitelných měnách.

Článek 41

Zúčtování přeplatků

1) Instituce smluvních států ve vzájemné dohodě provedou zúčtování případných přeplatků vzniklých při provádění této Smlouvy.

2) Jestliže instituce jednoho ze smluvních států vyplatila příjemci dávky částku vyšší, než na jakou má nárok, může tato instituce za podmínek a v rozsahu právních předpisů, které provádí, požádat instituci druhého státu, která vyplácí tomuto příjemci dávky stejného typu, aby přeplatek strhla z částky, kterou tomuto příjemci vyplácí. Instituce druhého státu provede srážku z dávek stejného typu za podmínek a v rozsahu, jež pro podobné kompenzace stanoví právní předpisy, které instituce provádí, jako by se jednalo o její vlastní přeplatek, a získanou částku zašle věřitelské instituci.

Článek 42

Vymáhání pohledávek

Pohledávky dlužné instituci jednoho smluvního státu mohou být vymáhány v druhém smluvním státě podle postupů a se zárukami a výsadami platnými pro vymáhání pohledávek dlužných odpovídající instituci druhého smluvního státu.

Článek 43

Výkon rozhodnutí

1) Všechna vykonatelná rozhodnutí soudů a správních orgánů jednoho smluvního státu týkající se oblastí upravovaných touto Smlouvou budou ve druhém smluvním státě uznána v souladu s odpovídajícími postupy.

2) Uznání může být odmítnuto jen, pokud je v rozporu s veřejným pořádkem smluvního státu, ve kterém má být rozhodnutí vykonáno.

3) Rozhodnutí vydaná v jednom smluvním státě, která jsou opatřena potvrzením jejich právní moci a vykonatelnosti a která byla uznána, budou vykonána na území druhého smluvního státu v souladu s postupy stanovenými právními předpisy tohoto smluvního státu.

4) Pohledávky instituce jednoho smluvního státu mají při výkonu rozhodnutí, v úpadkovém nebo insolvenčním řízení ve druhém smluvním státě stejné výsady, jaké právní předpisy druhého smluvního státu přiznávají pohledávkám stejného druhu.

5) Náklady vzniklé vůči třetím osobám budou odečteny z výtěžku výkonu rozhodnutí.

Článek 44

Ochrana osobních údajů

Informace o osobách, které jsou smluvnímu státu předávány v souladu s touto Smlouvou druhým smluvním státě, se používají výhradně pro účely provádění této Smlouvy. Aniž by byla dotčena platnost předchozí věty, jsou tyto informace obdržené smluvním státě spravovány podle vnitrostátních zákonů a předpisů o ochraně soukromí a důvěrnosti osobních údajů tohoto smluvního státu.

Článek 45

Smíšená komise

Smíšená komise složená ze zástupců příslušných úřadů a styčných míst smluvních států sleduje provádění této Smlouvy. Tato komise se schází v případě potřeby na žádost příslušného úřadu jednoho ze smluvních států, a to střídavě v České republice a v Tuniské republice.

Článek 46

Řešení sporů

Veškeré spory ohledně výkladu nebo provádění této Smlouvy budou řešit příslušné úřady smluvních států.

Část V

Ustanovení přechodná a závěrečná

Článek 47

Přechodná ustanovení

1) Tato Smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za dobu před jejím vstupem v platnost. Nicméně při stanovování nároků získaných podle ustanovení této Smlouvy se přihlídně ke všem dobám pojištění splněným podle právních předpisů obou smluvních států před datem jejího vstupu v platnost.

2) Veškeré dávky, které nebyly poskytnuty nebo byly pozastaveny kvůli občanství nebo bydlišti příjemce, budou na jeho žádost poskytnuty nebo obnoveny s účinností od data vstupu této Smlouvy v platnost za předpokladu, že dříve přiznané nároky nevedly k náhradě v podobě paušální platby.

Článek 48

Dříve stanovené nároky

1) Dřívější rozhodnutí vydaná v oblastech upravovaných touto Smlouvou nejsou touto Smlouvou zpochybnitelná.

2) Nároky osob, jejichž důchody byly vyměřeny před vstupem v platnost této Smlouvy, mohou být na jejich žádost znovu vyměřeny s přihlédnutím k ustanovením této Smlouvy.

Článek 49

Lhůty

Pro nároky, které byly přiznány na základě dob pojištění získaných před vstupem této Smlouvy v platnost, ve smyslu článku 47 odstavce 2 nebo článku 48 odstavce 2 této Smlouvy,

počínají lhůty pro předložení žádostí i promlčecí lhůty stanovené právními předpisy smluvních států plynout nejdříve od data vstupu této Smlouvy v platnost.

Článek 50

Ratifikace a vstup Smlouvy v platnost

- 1) Tato Smlouva podléhá ratifikaci.
- 2) Každý ze smluvních států oznámí diplomatickou cestou druhému státu ukončení vnitrostátních procedur nezbytných ke vstupu této Smlouvy v platnost. Tato Smlouva vstoupí v platnost prvého dne druhého měsíce následujícího po dni obdržení poslední notifikace.

Článek 51

Doba platnosti

- 1) Tato Smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý ze smluvních států ji může vypovědět diplomatickou cestou. Platnost Smlouvy skončí v takovém případě uplynutím šesti (6) měsíců ode dne doručení výpovědi druhému smluvnímu státu.
- 2) Bude-li tato Smlouva vypovězena, zůstávají nároky získané podle jejích ustanovení zachovány.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní, řádně za tímto účelem zplnomocnění zástupci, k této Smlouvě své podpisy.

Dáno v *Praze* dne *20. listopadu 2015* ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a francouzském, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující znění v jazyce francouzském.

Za Českou republiku
Michaela Marksová
ministřině práce a sociálních věcí

Za Tuniskou republiku
Taïeb Baccouche
ministr zahraničních věcí